

פרשת בלק

מקרא מסודר

הפטרת בלק

מקרא מסודר

פרשת בלק

פרשת בלק

בלק ובלעם

שליחות בלק לבלעם

בלעם בדרך

בלעם עם בלק

בנות מואב ובעל פעור

הפטרת בלק

דברי מיכה

3	 פרשת בלק
9	 בלק ובלעם
10	וידא בלק
10	שליחות ראשונה: בלק לבלעם
	שליחות שניה:
12	בלק לבלעם
14	מלאך מתייצב לשטן
	בלעם בדרך
15	פתיחת פי האתון
15	גילוי עיני בלעם
	בלעם עם בלק
17	ביאת בלעם לבלק
18	משל בלעם הראשון - במות בעל
20	משל בלעם השני - ראש הפסגה
21	משל בלעם השלישי - ראש הפעור
24	משלי בלעם האחרונים
26	בעל פעור וחרון אף
26	דקירת המדינית
	בנות מואב ובעל פעור
29	 הפטרת בלק
	דברי מיכה

10	וירא בלק
10	בלק רואה את מעשי ישראל
10	פחד מואב
10	מואב לזקני מדין: ילחכו הקהל
10	מיהו בלק
10	שליחות ראשונה: בלק לבלעם
10	בלק לבלעם: עם יצא ממצרים

שליחות בלק לבלעם

11	הליכת הזקנים לבלעם
11	בלעם לזקני מואב ומדין: לינו והשבתי
11	אלהים לבלעם: מי האנשים
11	בלעם לאלהים: בלק שלח
12	אלהים לבלעם: לא תלך
12	בלעם לשרי בלק: לכו לארצכם
12	ביאת שרי מואב לבלק
	שליחות שניה:

12	בלק לבלעם
12	שרי בלק לבלעם: בלק אמר שיכבדך מאד
13	בלעם לעבדי בלק: לא אוכל לעבור את פי אלהי
13	אלהים לבלעם: לך איתם
13	וילך בלעם
14	מלאך מתייצב לשטן
14	מלאך יי בדרך
14	האתון רואה את המלאך (א')
14	האתון רואה את המלאך (ב')
14	האתון רואה את המלאך (ג')

בלעם בדרך

15	פתיחת פי האתון
15	האתון לבלעם: מה עשיתי לך
15	בלעם לאתון: התעללת בי
15	האתון לבלעם: ההסכנתי לעשות לך כה
15	בלעם: לא
15	גילוי עיני בלעם
15	וירא את המלאך
16	המלאך לבלעם: למה הכית את אתונך

16	בלעם למלאך: חטאתי
16	מלאך לבלעם: לך ותדבר אשר אדבר לך
16	וילך בלעם

בלעם עס בלק

17	ביאת בלעם לבלק
17	בלק יוצא לקראת בלעם
17	בלק לבלעם: למה לא הלכת אלי
17	בלעם לבלק: באתי אליך
17	זבח בקרית חוצות
18	משל בלעם הראשון - במות בעל
18	במות בעל
18	בלעם לבלק: בנה ז' מזבחות
18	ויעש בלק
18	בלעם לבלק: התיצב על עולתך
18	בלעם הולך
19	שיבת בלעם לבלק
19	משל בלעם הראשון
19	בלק לבלעם: למה ברכת
19	בלעם: שם יי בפי
20	משל בלעם השני - ראש הפסגה
20	בלק לבלעם: נלך למקום אחר
20	הלכו שדה צופים
20	מזבחות ועולות
20	בלעם לבלק: התיצב ואיקרה
20	וייקר יי לבלעם
20	שיבת בלק לבלעם
20	בלק: מה דיבר יי
21	משל בלעם השני
21	בלק לבלעם: לא תברכנו
21	בלעם לבלק: אשר ידבר יי אעשה
21	משל בלעם השלישי - ראש הפעור
21	בלק לבלעם: אקחך למקום אחר
22	ויקחהו ראש הפעור
22	בלעם לבלק: בנה ז' מזבחות
22	ויעש בלק
22	בלעם לא הלך לקראת נחשים

22	משל בלעם השלישי
23	בלק כועס על בלעם
23	בלק לבלעם: קראתיך לקוב וברכת בלעם לבלק:
23	אמרתי למלאכיך שלא אוכל לעבור את פי יי
24	משלי בלעם האחרונים
24	איעצך מה יעשו לעמך באחרית
24	אחרית ימי ישראל
24	עמלק
24	קיני
24	משל
25	שיבת בלעם למקומו
25	בלק הלך לדרכו
26	בעל פעור וחרון אף
26	ישיבה בשיטים
	יי למשה:
26	קח את ראשי העם והוקע
	משה לשופטי ישראל:
26	הרגו הנצמדים לבעל פעור
26	דקירת המדינית
26	איש ישראל מקרב את המדינית
בנות מואב ובעל פעור	
27	פנחס דוקר אותם
27	עצירת המגפה
27	מנין המתים
דברי מיכה	

בלק ובלעם

שליחות בלק לבלעם

וירא בלק
בלק רואה את מעשי
ישראל

פרשה קג
(סתומה)
סדר יט
פרשת בלק

פחד מואב

מואב לזקני מדין:
ילחכו הקהל

מיהו בלק

שליחות ראשונה:
בלק לבלעם

בלק לבלעם: עם יצא
ממצרים

ממולי

וירא בלק בן-צפור
את כל-אשר-עשה ישראל לאמרי:
ויגר מואב מפני העם מאד
כי רב-הוא
ויקץ מואב מפני בני ישראל:
ויאמר מואב אל-זקני מדין
עתה ילחכו הקהל את-כל-סביבתינו
כלחך השור את ירך השדה
ובלק בן-צפור מלך למואב בעת ההוא:

וישלח מלאכים אל-בלעם בן-בעור
פתורה
אשר על-הנהר
ארץ בני-עמו
לקרא-לו
לאמר

הנה עם יצא ממצרים
הנה כסה את-עין הארץ
והוא ישב ממלי:

ארה אותו

וַעֲתָהּ

לְכֵה־נָא אֲרַה־לִּי אֶת־הָעַם הַזֶּה

כִּי־עַצֹּם הוּא מִמֶּנִּי

אוּלִּי אוֹכַל נֶכְה־בּוֹ

וַאֲגַרְשֵׁנִי מִן־הָאָרֶץ

כִּי יִדְעָתִי

כי קללותיך
מתקיימות

וַאֲשֶׁר תֹּאדָר וַיֹּאדָר:

אֶת אֲשֶׁר־תִּבְרָךְ מִבְּרָךְ

וַיֵּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאָב וְזִקְנֵי מִדְיָן

וְקִסְמִים בְּיָדָם

וַיָּבֹאוּ אֶל־בָּלָעַם

וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו

דַּבְּרִי בָלָק:

ויבאו

וידברו

בלעם לזקני מואב
ומדין: לינו והשבותי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

לֵינִי פֹה הַלַּיְלָה

וְהִשְׁבֹּתִי אֶתְכֶם דָּבָר

כַּאֲשֶׁר יִדְבֹּר יְהוָה אֵלַי

וַיֵּשְׁבוּ שְׁרֵי־מוֹאָב עִם־בָּלָעַם:

וישבו השרים

אלהים לבלעם: מי
האנשים

וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־בָּלָעַם

וַיֹּאמֶר

מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ:

וַיֹּאמֶר בָּלָעַם אֶל־הָאֱלֹהִים

בָּלָק בֶּן־צֶפֶר מֶלֶךְ מוֹאָב שְׁלַח אֵלָי:

הִנֵּה הָעַם הֵיכָא מִמַּצְרַיִם

וַיִּכַּס אֶת־עֵינָי הָאָרֶץ

בלעם לאלהים: בלק
שלח

העם היוצא

עֲתָה לָכֶּה קָהָלִי אִתִּי
אוֹלֵי אוֹמְלֵי לְהַלְחֵם בּוֹ וְגִרְשָׁתוֹ:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-בָּלַעַם

לֹא תֵלֵךְ עִמָּהֶם

לֹא תֵאָרֵץ אֶת-הָעָם

כִּי בְרוּךְ הוּא:

וַיָּקָם בָּלַעַם בִּבְקָר

וַיֹּאמֶר אֶל-שָׂרֵי בָלָק

לִכּוֹ אֶל-אַרְצְכֶם

כִּי מֵאֵן יִהְיֶה לְתִתִּי לְהִלָּךְ עִמָּכֶם:

וַיִּקְוֹמוּ שָׂרֵי מוֹאָב

וַיָּבֹאוּ אֶל-בָּלָק

וַיֹּאמְרוּ

מֵאֵן בָּלַעַם הִלָּךְ עִמָּנוּ:

וַיִּסָּף עוֹד בָּלָק שְׁלַח שָׂרִים

רַבִּים וְנִכְבְּדִים מֵאֵלֶּה:

וַיָּבֹאוּ אֶל-בָּלַעַם

וַיֹּאמְרוּ לוֹ

כֹּה אָמַר בָּלָק בֶּן-צְפֹר

אֶל-נָא תִמְנַע מִהִלָּךְ אֵלַי:

כִּי-כִבֵּד אֶכְבְּדְּךָ מְאֹד

וְכָל אֲשֶׁר-תֹּאמַר אֵלַי אֶעֱשֶׂה

קבה אותו

אלהים לבלעם: לא
תלך

לא תאור

בלעם לשרי בלק: לכו
לארצכם

יי מואב

ביאת שרי מואב
לבלק

בלעם מואב

שליחות שנייה:
בלק לבלעם

שרי בלק לבלעם:
בלק אמר שיכבדך
מאד

בלק ובלעם • שליחות בלק לבלעם

וּלְכֹה־נָא קְבֹה־לִי אֶת הָעַם הַזֶּה:

וַיַּעַן בִּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדִּי בָּלָק

אֲסִי־תֵן־לִי בָּלָק מְלֹא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב

לֹא אוֹכַל לַעֲבֹד אֶת־פִּי וְהוֹהָ אֱלֹהֵי

לַעֲשׂוֹת קִטְנָה אוֹ גְדוֹלָה:

וַעֲתָה

שְׁבוּ נָא בֵּוֶה גַם־אֲתֶם הַלַּיְלָה

וַאֲרַעָה מִה־יִּסְּף יְהוָה דְּבַר עַמִּי:

וַיָּבֹא אֱלֹהִים | אֶל־בִּלְעָם לַיְלָה

וַיֹּאמֶר לוֹ

אֲסִי־לְקַרְא לָךְ בָּאֵו הָאֲנָשִׁים

קִים לָךְ אֲתֶם

וְאֵד

אֶת־הַדְּבַר אֲשֶׁר־אָדַבֵּר אֵלֶיךָ

אֵתוֹ תַעֲשֶׂה:

וַיָּקָם בִּלְעָם בְּבֹקֶר

וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־אֲתָנּוֹ

וַיֵּלֶךְ עִם־שְׁרֵי מוֹאָב:

קבה לי

בלעם לעבדי בלק:
לא אוכל לעבוד את
פי אלהי

שבו הלילה ואדעה
מה ידבר

אלהים לבלעם: לך
איתם

תעשה מה שאדבר
אליך

וילך בלעם

ויחבוש אתונו

בלעם בדרך

מלאך מתייצב
לשטן
מלאך יי בדרך

וַיַּחֲרֹאֲף אֱלֹהִים כִּי־הוֹלֵךְ הוּא
וַיִּתְּיָצֵב מֶלֶאךָ יְהוָה בְּדֶרֶךְ לִשְׁטָן לוֹ
וְהוּא רֹכֵב עַל־אֲתָנּוּ
וְשָׁנָיו נִעְרִיּוּ עִמּוֹ:

האתון רואה את
המלאך (א')
ותרא

וַתֵּרָא הָאֲתָנּוּ
אֶת־מֶלֶאךָ יְהוָה נָצַב בְּדֶרֶךְ
וַחֲרָבוֹ שְׁלֹפָה בִּידּוֹ
וַתֵּט הָאֲתָנּוּ מִן־הַדֶּרֶךְ
וַתֵּלֶךְ בַּשָּׂדֶה
וַיֵּךְ בַּלַּעַם אֶת־הָאֲתָנּוּ
לְהַטֵּתָהּ הַדֶּרֶךְ:

ותט

ויך

האתון רואה את
המלאך (ב')
במשעול הכרמים

וַיַּעֲמֵד מֶלֶאךָ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל הַכְּרָמִים
גָּרַר מִזָּה וְגָרַר מִזָּה:
וַתֵּרָא הָאֲתָנּוּ אֶת־מֶלֶאךָ יְהוָה
וַתִּלְחָץ אֶל־הַקִּיר
וַתִּלְחָץ אֶת־רַגְלָהּ בַּלַּעַם אֶל־הַקִּיר
וַיִּסֹּף לְהַכְתָּהּ:

ותרא

ותלחץ

ויכה

האתון רואה את
המלאך (ג')
במקום צר

וַיִּסֹּף מֶלֶאךָ־יְהוָה עָבֹר
וַיַּעֲמֵד בְּמָקוֹם צָר
אֲשֶׁר אֵין־דֶּרֶךְ לְנִטּוֹת יָמִין וּשְׂמָאוֹל:

בלק ובלעם • בלעם בררך

וַתֵּרָא הָאֵתוֹן אֶת־מִלֶּאךָ יְהוָה

וַתִּרְבֹּץ תַּחַת בָּלְעָם

וַיַּחֲרֶאֱף בָּלְעָם

וַיֵּךְ אֶת־הָאֵתוֹן בַּמֶּקֶל:

ותרא

ותרבץ

ויחר

ויך

וַיִּפְתַּח יְהוָה אֶת־פִּי הָאֵתוֹן

וַתֹּאמֶר לְבָלְעָם

מָה־עֲשִׂיתִי לָךְ

כִּי הִכִּיתָנִי זֶה שְׁלֹשׁ רָגְלִים:

וַיֹּאמֶר בָּלְעָם לָאֵתוֹן

כִּי הִתְעַלְלָתָ בִּי

לֹא יִשְׁחָרֵב בְּיָדִי כִּי עָתָה הִרְגָתִיךָ:

וַתֹּאמֶר הָאֵתוֹן אֶל־בָּלְעָם

הֲלֹא אָנֹכִי אֶתְנֶךָ

אֲשֶׁר־רִכַּבְתָּ עָלַי מְעֹרֶךְ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה

הֲהִסְכֵּן הִסְכַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת לָךְ כֹּה

הייתי הורגך

האתון לבלעם:
ההסכנתי לעשות
לך כה

בלעם: לא

וַיֹּאמֶר

לֹא:

וַיִּגַּל יְהוָה אֶת־עֵינָיו בָּלְעָם

גילוי עיני בלעם
וירא את המלאך

וַיֵּרָא

אֶת־מִלְאֵךְ יְהוָה נֹצֵב בְּדָרֶךְ

וַחֲרָבוֹ שְׁלֶפָה בְּיָדוֹ

וַיִּקְרַע וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְאַפְּיוֹ:

וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִלְאֵךְ יְהוָה

עַל־מֶה הִכִּיתָ אֶת־אַתְנָדָה זֶה שְׁלוֹשׁ רְגָלִים

הִנֵּה אֲנִי יֹצֵאתִי לְשִׁטָּן

כִּי־יִרְט הַדָּרֶךְ לְנִגְדִי:

וַתֵּרֶאֱנִי הָאֵתוֹן תַּט לִפְנֵי

זֶה שְׁלֹשׁ רְגָלִים

אוּלֹי נָטַתָּה מִפְּנֵי

כִּי עֲתָה

גַּם־אַתְּכָה הִרְגָתִי וְאוֹתָהּ הִחַיִּיתִי:

וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־מִלְאֵךְ יְהוָה

חֲטָאתִי

כִּי לֹא יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה נֹצֵב לִקְרֹאתִי בְּדָרֶךְ

וְעַתָּה אֶסְרֶע בְּעֵינַיִךְ אֲשׁוּבָה לִי:

וַיֹּאמֶר מִלְאֵךְ יְהוָה אֶל־בִּלְעָם

לֵךְ עִם־הָאֲנָשִׁים

וְאַפְסֵם אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־אָדַבְרָ אֵלֶיךָ אַתָּה תִּדְבָּר

וַיֵּלֶךְ בִּלְעָם עִם־שְׁרֵי בָלָק:

וישתחוהו

המלאך לבלעם: למה
הכית את אתונך

אנכי יוצאתי לשטן

הייתי הורגך

בלעם למלאך:
חטאתי

אם רע אשוב

מלאך לבלעם: לך
ותדבר אשר אדבר לך

וילך בלעם

בלעם עם בלק

ביאת בלעם
לבלק
בלק יוצא לקראת
בלעם

וַיִּשְׁמַע בִּלְקָם כִּי בָא בִלְעָם
וַיֵּצֵא לִקְרָאתוֹ
אֶל-עִיר מוֹאָב
אֲשֶׁר עַל-גְּבוּל אֲרָנָן
אֲשֶׁר בְּקֶצֶה הַגְּבוּל:

בלק לבלעם: למה לא
הלכת אלי

וַיֹּאמֶר בִּלְקָם אֶל-בִּלְעָם
הֲלֹא שָׁלַח שְׁלַחַתִּי אֵלֶיךָ לִקְרֹא-לְךָ
לָמָּה לֹא-הִלַּכְתָּ אֵלַי
הָאֲמָנִים לֹא אוֹכַל כְּבָרְךָ:

בלעם לבלק: באתי
אליך

וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל-בִּלְקָם
הִנֵּה-בִּאתִי אֵלֶיךָ
עֲתָה

לא אדבר אלא אשר
ישים אלהים בפי

הַיּוֹכַל אוֹכַל דִּבֶּר מֵאִמָּה
הַדֹּבֵר אֲשֶׁר יִשִּׂים אֱלֹהִים בְּפִי
אֶתוֹ אֲדַבֵּר:

זבח בקרית חוצות
באו קרית חוצות

וַיִּלֶּךְ בִּלְעָם עִם-בִּלְקָם
וַיָּבֹאוּ קְרִית חֲצוֹת:
וַיַּזְבֵּחַ בִּלְקָם בָּקָר וַיֵּצֵא
וַיִּשְׁלַח לְבִלְעָם
וְלִשְׂרָיִם אֲשֶׁר אִתּוֹ:

ויזבח בלק

וַיְהִי בַּבֹּקֶר
וַיִּקַּח בָּלָק אֶת־בָּלְעָם
וַיַּעֲלֵהוּ בָמוֹת בְּעַל
וַיֵּרֶא מִשָּׁם קֶצֶה הָעָם:
וַיֹּאמֶר בָּלְעָם אֶל־בָּלָק
בְּנֶה־לִּי בָּזָה שְׁבָעָה מִזְבְּחֹת
וְהִכֵּן לִי בָּזָה
שְׁבָעָה פָּרִים
וְשְׁבָעָה אִילִים:
וַיַּעַשׂ בָּלָק כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר בָּלְעָם
וַיַּעַל בָּלָק וּבָלְעָם פָּר וְאִיל בְּמִזְבֵּחַ:
וַיֹּאמֶר בָּלְעָם לְבָלָק
הִתִּיצַב עַל־עֹלֹתֶיךָ
וְאֵלְכָה
אוֹלִי יִקְרָה וְהוֹוֶה לְקִרְאָתִי
וְדַבֵּר מִה־יִּרְאָנִי
וְהִגַּדְתִּי לָךְ
וַיִּלֶּךְ שָׁפִי:
וַיִּקְרַע אֱלֹהִים אֶל־בָּלְעָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֶת־שְׁבַעַת הַמִּזְבְּחוֹת עֲרֹכְתִי
וְאֶעַל פָּר וְאִיל בְּמִזְבֵּחַ:

פרק כג

משל בלעם
הראשון - במות
במות־בעל

בלעם לבלק: בנה ז'
מזבחות

ז' פרים
ז' אילים
ויעש בלק

בלעם לבלק: התיצב
על עולתך

ואלכה
אולי יקרה יי
ויראני דבר

בלעם הולך

ויקר אלהים
בלעם לאלהים:
ערכתי ז' מזבחות

בלק ובלעם • בלעם עם בלק

וַיֵּשֶׁם יְהוָה דְּבַר בְּפִי בִלְעָם
וַיֹּאמֶר

שׁוּב אֶל־בָּלָק וְכֹה תִדְבָּר:

וַיָּשָׁב אֵלָיו

וַהֲנֶה נֹעַב עַל־עֲלָתוֹ

הוא

וְכָל־שָׂרֵי מוֹאָב:

וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר

מִן־אֲרָם יִנְחֵנִי בָלָק

לְכֹה אֶרְהֶ־לִּי יַעֲקֹב

מֶה אֶקַּב לֹא קִבָּה אֵל

כִּי־מֵרֹאשׁ צָרִים אֶרְאֶנּוּ

הֲזֶ־עַם לְבָדָד יִשְׁכֹּן

מִי מִנֶּה עֹפֵר יַעֲקֹב

תָּמַת נַפְשֵׁי מוֹת יִשְׂרָאִים

וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־בִּלְעָם

מֶה עֲשִׂיתָ לִּי

לְקַב אִיבִי לְקַחְתִּידָּ

וַיַּעַן וַיֹּאמֶר

הֲלֹא אֵת אֲשֶׁר יָשִׁים יְהוָה בְּפִי

אֲתוֹ אֲשַׁמֵּר לְדַבָּר:

סדר כ

דבר בפי בלעם

שיבת בלעם לבלק

משל בלעם הראשון

בלק: ארה לי יעקב

לא קבה אל

אראה העם

לבדר ישכן

מספרו

יהי אחריתי כמוהו

בלק לבלעם: למה
ברכת

בלעם: שם יי בפי

משל בלעם השני
- ראש הפסגה

בלק לבלעם: גלך
למקום אחר

וַיֹּאמֶר אֵלָיו בָּלָק

כתיב
לך

לֵךְ-נָא אִתִּי אֶל-מָקוֹם אֲחֵר

אֲשֶׁר תֵּרְאֶנּוּ מִשָּׁם

אֶפְסָ קָצְחוּ תִרְאֶה

וְכָלוּ לֹא תִרְאֶה

וְקִבְנוּ-לִי מִשָּׁם:

וַיִּקְחֻהוּ שָׂדֶה צִפִּים

אֶל-רֹאשׁ הַפִּסְגָּה

וַיִּבֶן שְׁבַע מִזְבְּחֹת

וַיַּעַל פָּר וָאִיל בַּמִּזְבֵּחַ:

וַיֹּאמֶר אֶל-בָּלָק

הֲתִיַּצֵּב כֹּה עַל-עֲלֹתָךְ

וְאֶנֶכִּי אֶקְרָה כֹּה:

וַיִּקָּר יְהוָה אֶל-בָּלָעַם

וַיִּשֶׁם דָּבָר בְּפִיו וַיֹּאמֶר

שׁוּב אֶל-בָּלָק וְכֹה תִדְבֵּר:

וַיָּבֹא אֵלָיו

וַהֲנוּ נֹצֵץ עַל-עֲלֹתָיו

וַיִּשְׂרִי מוֹאָב אֹתוֹ

וַיֹּאמֶר לוֹ בָּלָק

מַה-דְּבַר יְהוָה:

קצחו ולא כולו

הלכו שדה צופים

מזבחות ועולות

בלעם לבלק: התיצב
ואיקרה

וייקר יי לבלעם

שיבת בלק לבלעם

בלק: מה דיבר יי

משל בלעם השני

שמע בלק

האל לא מתנחם
כאדם

אין רע נראה ביעקב

אלהיו עמו

גבורת העם

בלק לבלעם: לא
תברכנו

בלעם לבלק: אשר
ידבר יי אעשה

משל בלעם
השלישי - ראש
הפעור

בלק לבלעם: אקחד
למקום אחר

וַיֹּאמֶר מֶשֶׁל׃ וַיֹּאמֶר

קוֹם בֶּלֶק וְשָׁמַע

לֹא אִישׁ אֶל וַיִּכְזֹב

הַהוּא אָמַר וְלֹא יַעֲשֶׂה

הִנֵּה בָרַךְ לְקַחְתִּי

לֹא־הִבִּיט אֶן בְּיַעֲקֹב

יְהוָה אֱלֹהֵיו עִמּוֹ

אֶל מוֹצִיאֵם מִמִּצְרַיִם

כִּי לֹא־נָחַשׁ בְּיַעֲקֹב

כָּעֵת יֹאמַר לְיַעֲקֹב

הֲזֶה־עַם כְּלָבִיא יָקוֹם

לֹא יִשְׁכַּב עוֹד־יֵאכֹל טָרֶף

וַיֹּאמֶר בֶּלֶק אֶל־בִּלְעָם

גַּם־קֵב לֹא תִכְבְּנוּ

וַיַּעַן בִּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל־בֶּלֶק

הֲלֹא דִבַּרְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר

כָּל אֲשֶׁר־יִדְבֹּר יְהוָה אֵתוֹ אֶעֱשֶׂה:

וַיֹּאמֶר בֶּלֶק אֶל־בִּלְעָם

לִכְה־נָּא אֶקְחֶךָ אֶל־מָקוֹם אֲחֵר

אִילֵּי יִישָׁר בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים וְקִבַּתוֹ לִי מִשָּׁם:

וַיִּקַּח בָּלָק אֶת־בָּלָעַם

רֹאשׁ הַפָּעוּר

הַנִּשְׁקָף עַל־פְּנֵי הַיְשׁוּמוֹן:

וַיֹּאמֶר בָּלָעַם אֶל־בָּלָק

בְּנֶה־לִּי בֹזֶה שְׂבָעָה מִזִּבְחֹת

וְהִכֵּן לִי בֹזֶה

שְׂבָעָה פָּרִים

וְשְׂבָעָה אֵילָם:

וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר אָמַר בָּלָעַם

וַיַּעַל פֶּרֶא וְאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ:

וַיִּרְא בָלָעַם

פרק כד

כִּי טוֹב בְּעֵינָיו יְהוָה לְבָרֵךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל

וְלֹא־הָלַךְ כְּפַעַם־בְּפַעַם לִקְרֹאת נַחֲשִׁים

וַיֵּשֶׁת אֶל־הַמִּדְבָּר פָּנָיו:

וַיֵּשֶׂא בָלָעַם אֶת־עֵינָיו

וַיִּרְא אֶת־יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לַשִּׁבְטִיו

וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים:

וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר

וַיָּנָם הַגִּבּוֹר שְׁתֵּם הָעֵינָן:

נָאֻם בָּלָעַם בְּנֹו בְעֹר

נָאֻם שְׁמַע אֲמִיר־אֵל

נָפַל וּגְלוּי עֵינָיִם:

אֲשֶׁר מַחֲזֶה שְׂדֵי יַחֲזֶה

מִשְׁכַּנְתִּיךָ יִשְׂרָאֵל:

מִחֶ־טְבוֹ אֶהְלִיךְ וַעֲקֹב

כְּגִזַּת עָלִי נָהָר

כְּנַחֲלִים נָטִיו

כְּאַרְזִים עַל־מַיִם:

כְּאַהֲלִים נָטַע יְהוָה

ויקחהו ראש הפעור

על פני הישימון
בלעם לבלק: בנה ז'
מזבחות

ז' פרים

ז' אילים

ויעש בלק

בלעם לא הלך
לקראת נחשים

וירא את ישראל

משל בלעם השלישי

נאום בלעם

מעלת מחנה ישראל

מעלת מלכותו

וְזָרְעוּ בְּמִים רַבִּים וְזָרְעוּ מִדָּלוּ

וְיִרְם מֵאֵגֶג מִלְפֹּ וְיִרְם מֵאֵגֶג מִלְפֹּ

גבורות אלהיו והעם

אֵל מוֹצִיא מִמִּצְרַיִם אֵל מוֹצִיא מִמִּצְרַיִם

וְאֵל גּוֹיִם צָרִי וְאֵל גּוֹיִם צָרִי

וְעִצְמֵיהֶם יִגְרֶם וְעִצְמֵיהֶם יִגְרֶם

כָּרַע שֹׁכֵב כְּאֵרִי כָרַע שֹׁכֵב כְּאֵרִי

מִבְּרִיךְ בְּרוּךְ מִבְּרִיךְ בְּרוּךְ

בלק כועס על בלעם

וַיַּחֲרֶאף בַּלֵּק אֶל-בִּלְעָם

וַיִּסְפֹּק אֶת-כַּפָּיו

בלק לבלעם: קראתיך לקוב וברכת

וַיֹּאמֶר בַּלֵּק אֶל-בִּלְעָם

לָקֵב אֵיבִי קְרָאתִיךָ

וְהִנֵּה בִּרְכָתְךָ בְּרֹךְ

זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים:

ברח למקומך

וַעֲתָה בְּרַח-לְךָ אֶל-מְקוֹמְךָ

אֲמַרְתִּי כִּבֵּד אֶכְבֹּדְךָ

וְהִנֵּה מִנְעָךְ יְהוָה מִכְּבוֹדִי:

וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל-בַּלֵּק

בלעם לבלק:
אמרת לי למלאכך
שלא אוכל לעבוד
את פי "

הֲלֹא גַם אֶל-מְלָאכֶיךָ אֲשֶׁר-שָׁלַחְתָּ אֵלַי דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר:

אִם-יִתְּנֶנִּי לִי בַלֵּק מֵלֵא בֵּיתִי כֶּסֶף וְזָהָב

לֹא אוּכַל לַעֲבֹד אֶת-פִּי וְהוֹיָה

לַעֲשׂוֹת טוֹבָה אִי רָעָה מִלִּפְנֵי

אֲשֶׁר-יִדְּבַר יְהוָה אֵתוֹ אֲדַבֵּר:

משלי בלעם
האחרונים
איעצך מזה יעשו
לעמך באחרית

וַעֲתָה הִנְנִי הוֹלֵךְ לְעַמִּי
לֶכֶה אֵיעֶצְךָ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה לְעַמְּךָ
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים:

אחרית ימי ישראל

וַיֹּשֶׁא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר
נָאִם בִּלְעָם בְּנֵי בְעֹר
נָאִם שִׁמְעֵ אֲמִרֵ־אֵל
מַחֲזֵה שְׂדֵי יַחֲזִיחַ
אֲרֹאֲנוּ וְלֹא עֵתָה
דֹּרְךְ כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב
וּמַחֲזִן פָּאֲתָי מוֹאָב
וְהִיחָה אֲדוֹם וַרְשָׁה
וַיִּשְׂרָאֵל עֹשֶׂה חֵיל:
וַיֵּרֶד מִיַּעֲקֹב
וַיֹּרֶא אֶת־עַמְּלֹק
וַיֹּשֶׁא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר
רֹאשִׁית גּוֹיִם עַמְּלֹק
וַיֹּרֶא אֶת־הַקִּינִי
וַיֹּשֶׁא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר
אֵיתָן מוֹשֶׁבֶךְ
כִּי אִם־יִהְיֶה לְבָעַר קִין
עַד־מָה אֲשׁוּר תִּשְׁבֶּכֶךָ:
וַיֹּשֶׁא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר
אֲוִי מִי יַחֲזִיחַ מִשְׁמוֹ אֵל:

נאום בלעם

לא עתה ימחץ את
מואב

יירש את אדום

עמלק

אחריתו ליאבד
קיני

משל

בלק ובלעם • בלעם עם בלק

וַיֵּצֵא מִיַּד כְּתִיּוֹם

וַעֲנִי אֲשׁוּר וַעֲנִי-עֶבֶר

וְגַם-הוּא עָדִי אֶבְרָ:

וַיֵּקֶם בְּלָעַם

וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְמַקְמוֹ

וְגַם-בֶּלַק הָלַךְ לְדַרְכּוֹ:

שיבת בלעם למקומו

בלק הלך לדרכו

בנות מואב ובעל פעור

וישב ישראל בשטים

פרשה קד
(פתוחה)
סדר כא
פרק כה

ויחל העם לזנות אל-בנות מואב:

ותקראנן לעם לזבחי אלהיהן

ויאכל העם

וישתחוו לאלהיהן:

ויצמד ישראל לבעל פעור

ויחר-אף יהוה בישראל:

ויאמר יהוה אל-משה

קח את-כל-ראשי העם

והוקע אותם ליהוה נגד השמש

וישב חרון אף-יהוה מישראל:

ויאמר משה אל-שפטו ישראל

הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור:

והנה איש מבני ישראל בא

ויקרב אל-אחיו את-המדינית

לעיני משה

ולעיני כל-עדת בני-ישראל

בעל פעור וחרון
אף
ישיבה בשיטים

בנות מואב

אלהיהן

היצמדות לבעל פעור

חרון אף יי

למשה:

קח את ראשי העם
והוקע

משה לשופטי
ישראל:
הרגו הנצמדים לבעל
פעור

דקירת המדינית
איש ישראל מקרב
את המדינית

פנחס דוקר אותם

והִמָּה בָּכִים פָּתַח אֶהֱל מוֹעֵד:

וַיֵּרָא פִּינְחָס

בֶּן־אֶלְעָזָר

בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן

וַיָּקָם מִתּוֹךְ הָעֵדָה

וַיִּקַּח רֶמֶחַ בְּיָדוֹ:

וַיָּבֹא אַחֲרַיִשׁ־יִשְׂרָאֵל

אֶל־הַקֶּבֶה

וַיִּדְקַר אֶת־שְׁנֵיהֶם

אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל

וְאֶת־הָאִשָּׁה

אֶל־קִבְתָּהּ

וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיְהִיו הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה

אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף:

עיצירת המגפה

מנין המתים

24 אלף

הפטרת בלק

פרק ו
פרשה יב (פתוחה)

שָׁמְעוּ-נָא אֶת אֲשֶׁר-יְהוָה אָמַר

קוֹם רִיב אֶת-הַהָרִים וְתִשְׁמַעְנָה הַגְּבָעוֹת קוֹלְךָ:

שָׁמְעוּ הָרִים אֶת-רִיב יְהוָה

וְהָאֲתָנִים מוֹסְדֵי אֶרֶץ

כִּי רִיב לִיהוָה עַם-עַמּוֹ

וְעַם-יִשְׂרָאֵל יִתְנַכַּח:

עַמִּי מִה־עֲשִׂיתִי לָךְ

וּמִה הִלַּאתִיךָ עֲנָה בִּי:

כִּי הִעֲלִיתִךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

וּמִבֵּית עַבְדִּים פְּרִיתִיךָ

וְאֶשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת-מֹשֶׁה אֶהְרֹן וּמִרְיָם:

עַמִּי זְכַר-נָא מִה־יַּעֲזֹב בָּלֶךְ מֶלֶךְ מוֹאָב

וּמִה־עָנָה אֶתוֹ בִּלְעָם בֶּן-בְּעוֹר

מִן-הַשָּׁטִיטִים עַד-הַגְּלָגָל

לְמַעַן דַּעַת צְרִקוֹת יְהוָה:

בְּמִה אֶקְדֶּם יְהוָה

אֶכְף לְאֱלֹהֵי מְרוֹם

הָאֶקְדַּמְנוּ בְּעוֹלוֹת

בַּעֲגָלִים בְּנֵי שָׁנָה:

הַיֹּרֵצָה יְהוָה בְּאֵלֵי אֵילִים

בְּרִבְבוֹת נְחֹלֵי-שֹׁמֶן

הָאֲתָן בְּכוֹרֵי פִשְׁעֵי

פָּרִי בִטְנֵי חֲטָאת נִפְשֵׁי:

הַגִּיד לָךְ אֲדָם מִה־טוֹב

וּמִה־יְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמֶּךָ

כִּי אִם-עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד

וְהִצַּנֵּעַ לָכֶת עִם-אֱלֹהֶיךָ:

